

[Bøgholm.]

kunne hidføre afgørelsen i overordentlig kritiske situationer; og hvis det ikke lykkes at skabe en nærmere forbindelse mellem det, der er rimeligt, og det, der er de faktiske forhold, tror jeg ikke, De Forenede Nationer vil få den fremtid, vi alle ønsker De Forenede Nationer skal få.

Hvis man i øjeblikket, som det vel kan synes at være naturligt netop nu, vil gøre op den indsats, der er gjort under den krise, vi har været igennem og vel endnu står i, og vi herved tager Ægypten for sig og Ungarn for sig, tror jeg, det må erkendes, at De Forenede Nationer ikke har været i stand til at gøre nogen indsats af overvældende betydning. Undtagelsen er der dog lykkeligvis, undtagelsen er skabelsen for første gang i historien af et internationalt politikorps, og det må ønskes, at man vil gå videre frem ad den vej.

Lad mig sige i forbindelse med dette, at det er min opfattelse, bygget på samtaler ude omkring i Europa, at den måde, hvorpå man fra dansk side var i stand til at sende sit bidrag til den internationale politistyrke, har skabt respekt om Danmarks navn. Det er vel noget, der først og fremmest er grund til at adressere til den højtærede forsvarsminister og derudover naturligvis til værnenes chefer. Det var en lykke, at Danmark var i stand til næsten uden varsel at sende danske soldater til zonen omkring Suez.

Men når det er sagt, er der vel næppe mange, der vil mene, at De Forenede Nationer har ført den faste tale over for Ægyptens diktator, som det måtte være rimeligt at føre i den givne situation. Jeg tror, der vil være enighed om dette. Det er ikke noget, der har noget at gøre med, hvordan man ser på den engelsk-franske aktion. Som arbejderpartiets ordfører, Bevan, rigtigt sagde under debatten forleden i det engelske parlament: fordi man giver Eden uret, behøver man ikke at give Nasser ret — og det er utvivlsomt sådan, at det gør det engelske arbejderparti netop ikke. Set på denne baggrund må det imidlertid virke urimeligt, at der ikke har været ført en fastere tale af De Forenede Nationer over for Ægyptens diktator, end det har været tilfældet.

Går man til Ungarn, er der vel heller

ingen, der vil mene — selv om jeg skal være den første til at erkende, at De Forenede Nationers mulighed for indsats ikke har været alt for stor — at De Forenede Nationer har haft held til på nogen som helst afgørende måde at gribe ind i situationen. Den tanke har været ført frem, om det ikke ville være rimeligt at ekskludere Ungarn af De Forenede Nationer, hvis landet fremdeles vægrer sig ved at give adgang for observatører fra De Forenede Nationer. Det er et forslag, der vel er overvejelse og undersøgelse værd, ikke mindst med hensyn til dets videre konsekvenser.

Det meddeltes i går aftes, tror jeg det var, i et Reutertelegram fra De Forenede Nationers hovedkvarter, at man i en række delegationer var af den opfattelse, at det ville være rimeligt at fratage de af pseudo-regeringen Kadar udnævnte delegerede deres akkreditiver. Jeg skal ikke nægte, at det er et forslag, jeg personlig har overmåde sympati for.

I pressen for i dag er der refereret en tale, der er holdt derovre af et medlem af den danske delegation, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen. Hvis referatet af talen er rigtigt, tror jeg, der har været talt på en overmåde uheldig måde, idet det hedder, at det danske folk mente sig nødsaget til at vende sig imod den engelsk-franske aktion. Jeg tror ikke, det ærede medlem har nogen ret til at tale på det danske folks vegne som sådant. Dette er et spørgsmål, der deler, deler også på tværs af partierne. Jeg personlig er ikke utilbøjelig til at tro, at et flertal i det danske folk har forstået hele baggrunden for den engelsk-franske handling. Det kan naturligvis diskuteres; men i alt fald er det givet, at der er forskellige anskuelser om dette, og derfor er det urigtigt og urimeligt — stadig under forudsætning af referatets rigtighed — om det amerikanske folk bibringes den opfattelse, at det danske folk som sådant har ment at måtte vende sig imod den handling, som England og Frankrig foretog, da de sendte tropper til Suez. Hvis referatet ikke er rigtigt, vil jeg gerne anmode om, at der bliver udsendt et dementi af det, således at det kan ses, at der ikke har været talt på denne måde.

De Forenede Nationer er først og fremmest et storpolitisk forum af megen betyd-